بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو د ټرونډ په خوږ وماړه ښئ ما خپلې نيم ګړتياوې ټولې په مخکښې کتاب حمد او مناجات کښې ليکلې وې خو بيدې کتاب دومره يا د آورې کوم چې انسان ډېر ضعيف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کيږي نو که چېرې ز ما په ژبه، الفاظو يا د شعر په سيلابونو کښې او يا د شعر په قافيه کې او يا رديف کې او يا د شعرونو په ميزان کښې کوم کمې تاسو ګران لوستونکي ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر يا عالم نه يم چې الفاظ مې د صرف او د نحوې او يا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي. دا هم نشی کېدی ولی د دری ژبی يو متل دی چې وائي: ،،از ريزه چه می خيزه،، نو زه به څه يم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ په درناوی

، غلام حضرت سميسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر
او
شعري رسالت

د شعر په هکله تر اوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانی او عنعنوي تعريف يې داسې دی:
« شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري»
په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن، او قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعرونو په رامنځته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمیر ځانګړنو (خصوصیاتو)
په پام کې نیولو سره ، داسې تعریف کړی دی :
« شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند
رښتینی انځور دی» یا : «شعر په موزونو الفاظو
د ټولنیزو پیښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس
دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پیښو د دویم ځلي
انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې
ټولنیزې پیښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې
د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا، نورو ته
وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس
کې د شاعر مفکوره ، احساس او ادراک غوڅ (قاطع)
رول لري.

همدارنګه یو شمیر نور تعریفونه هم شته چې دلته
د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع او بند دوي
په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې
څو توکي ډیر ضروري دي :

۱: وزن او اهنګ ، ۲: احساس او ادراک ، —
۳: تخیل (شعریت) ، ٤: ژور تاثر.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره
له څیړلې او تفصیل څخه تیریږو او داسې یوستنه

«ب»

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ ته کسو وچې «سبه شعر» او «سبکلې شعر» کوم دی؟

بناېي ځیني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبې فنونو له مخې په وزن او قافیه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بدیعي صنایع او د شعر فني مهارتونه پکې کار وول شوي وي. دا هر یو په خپل وخت او خپل ځای درست وو او دي، خو دا او سني عصر (عصر) ته پوره، صحیح او سم ځواب نشي ورکولای.

نن مونږ هغه شعر ته سبه، او «سبکلی» وایو چې خلکو ته سبه او سبکلی پیغام ولري، او کوم شعر چې نور وته دا ډول پیغام ونه لري دیو ځا په عقیده: «یوازې دا نه چې د بې پیغامه شعر شاعر پر هغې بې ځایه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زمونږ وختې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځایه مصرف کړي.»

دا خبره سمه او رښتینې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی دبې پیغامه شعر و نو. جنازې د هغوی ترمړ ینې پخوا پوره ته شوې وي.

لنډه، خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت
او وزن سره جوخت د پیغام مسله ډېره مهمه
ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې
له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې
له نورو اوسېدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي
خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر
لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه ويني چې
نور يې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او
خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر
احساس ژور اغېز (اثر) ښندي او بیا يې د تخیل
په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل
څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې
لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي
هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د هغې
د ژور تاثر له مخې د ووېلو ته
اړ وتی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي)
ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هېنداره عموماً ښکلې او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه ځرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هېنداره د ندې یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هېنداره د ټولنې د ښو او بدو د ځرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له مخې ځخه د ښوغور لارهم ورپه ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پر مخ تګ، بدلون ښېښت او ساز ښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړی په همدې ځای ختموم او په پای کې د دې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا د وېمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیوه ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت په بریښنا سرته رسولی دی.

په درناوی
ع. م رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان[۲] دی

لمر سپوږمۍ دې نوې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دی اسمان[۴] دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکمو اسمانونو[۳] کې عیان[۷] دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان[۳] گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لېزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســـا نېږي
هغه کار چې لويه خدايه ګومره ګران دی

زه ستمګار د ګنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قران دی
چې ښکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړې
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیاؤ وکې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه کړان، خوږه نازبین به پاک الله دی
په خاطر پیدا چې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړي خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمسار کامه وال کېږد غم کرداب کې
پېش امام د مرسلانو چې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

ښېله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې وروځې کږې توري د ایران دي
ځکه اوښکې مې را دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړې یو ځل د وړه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوي په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه ,سمیسار ه،
شته جهان کښې موږ شګفته شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسخن دی

که دخمکې په مخ چاپ وا ړه جهان گرځه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ وچمن شي
زما زړه کې د وطن باغ وچمن دی

که خوك باعث د گل گلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گلشن دی

که بل ملك ته وایې سهو کړ دی ختن
هغه ملك د افغانانو حور ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جو نګړه
مخ یې ستوړ شه نن سبا یې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هره نیکه یې مونږه ده د هر دښمن بسته
هرې ستمې تسبتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زمونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زمونږه کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زارې، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
د افغان خوا زادی او بیا ګښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق د استا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکم ی شملي به پرېن دو جینکو ته
سور سالو مي له ناکامه اغوستې دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کم که وجود مي څومره پلن دی

دا مصري په وینو سرې لیکي ستمګر دی
سپینه ونځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست رونګار زما دی
ستا د حُسن په اُلفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا رونګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

ځانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت ښکار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې رېا غیچې شوم
هغه سُنبلې د نکهٔ عاښه یار زما دی

که سیمستگار مې تخلص دی عربې کې
منځه کېږی په پښتو شُعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خـوموریـمه دستاسوقدردان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچـو

زه په درد وغم کې د ظالـم په ظلم گـیره یم
ما ځنې ځانونه کـړئ په هسې رنگ قربان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچـو

زما په ازادی کښې ډېر خوند ونه اومزې شته ئې
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کـړئ گـرېزان بچو
گرم کـړئ جهاد په مـا ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار و نه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

سترګی خښکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږئ د حیا نه مې په خمکه د اچشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړئ ستمثارته هسې رنګه د ابیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پیغاره گدائي کړم
د خوبانو ښو ښو ستر گو سودائي کړم

چې مالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په استغنا رګې ښتائي کړم

که زړه و سپینم خپل یار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په څو ندکي تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې نر ندي څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوندکې سودائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اومید په ستر کو کوري
ستا د مخ شعلو ته څنګه بینائي کړم

انتظار ما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو ستلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سېمتار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

ښکه ښایسته ښکُلی ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ماڼۍ ځای په قدرت د هغه چا جوړه ده
ښېلۍ قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکُل کړم د شچرونو سره
زلفان دې زېب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو پړکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرو نوسره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالو نوسره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږي په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالو نوسره

د کامه وال شیمتار سلامت ته یو ځل لاس پورته کړه
سودا مې نشته د جنت او د وږخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالو نوسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حيران شم
چې څه وليکم په کومه لار روان شم

لېونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرتونه
راغلهٔ خدايه په مونږ څه تنګه وختونه

مونږ ته پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو يو مسکن دی

دا هلوکې مې د پلار او د نيکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پراته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږ ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ ټول مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجود په دې حالت تو ستاسو پیغام دی

یو وطن دی یو ځل دی حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي دښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرگ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږ وا یو چې کاميابه دي جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې آزاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شي
کړه بار زموږ د منځه د نفاق شي

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اواره شي

پاک قانون زموږ په کښې یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړ نه کړې
بدخواهانو ته مې خدایه پچې پړنه کړې

زه ستمګاریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکرونو په سوچونو لېونی شوم
لېونتوب خو ځه یې علاوه ندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت - پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلانی شوم

تګ راتګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساری وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې ددې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویشـ کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

زه شیمشار مینکر کیدی دګناه نه شم
مېتوعث نه ګنار ګار نه سپزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفاني

ستا توري زلفاني په ما ګراني دي
ګراني دي محبوبې په ما ګراني دي

تار دي د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته يې اندازه قدرداني دي
ګراني دي محبوبې په ما ګراني دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل ګله اساني دي
ګراني دي محبوبې په ما ګراني دي

زيب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه رواني دي
ګراني دي محبوبې په ما ګراني دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تړلي دي زلفانو دې
داغزل دې مینې کښه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلي زمونږ مکي زمونږ ایمان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږه ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادي دپاره
سر ونه ټولو نذر کړي دخوښۍ دپاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږه ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

ستا په اغيارو ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استا ځي دې جانان وطنه!
زموږه ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

نه يو د شرق او نه د غرب وطن ازا د غواړو
موږه په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېزه او نه انګریزانو بل ایستلی دی
وخت خوبه واخلي خوده، فتحه دا افغان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کېد ونکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني ستم کتلی دا استقبال دی زمونږ
شي به مخ توري امریکا او هم روسان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

وایي سیمیناره چې شوی آزاد بیا به قدم کېدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېدم
ای دا دې او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېره توګن

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ور په تې چاپېر کړې یون په یون

که ثابت دی څوک بې غم کړه وانسان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کړمی او څه یخنی او څه نیستي شوه
عمر واړه شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ لې هسې بو یه
چې ژوندون ور ځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسا تې د ربا سندې وکړلي ملعون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم
که په پښو مي څوک وهي زه به په سر د رحم

ګلی کور ړا ته داور غونډ ګی شو
ګلابی رنګ مي تک تور غونډ ګی شو
تو ګل زما په خدای چي یو چکر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

رنګ مي زیړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کمي سرګردان شوم زه
سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مي پټې دخپل وصال کېده
يوه نسبه مي په زړه دخپل جمال کېده
لاس وېښې مي دي ستهلی په بحر د رحم
د زړګی صبر مي نشي برابر د رحم

کامه وال ستميتګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر و شاعري کې سبه د قيق شي اشنا
دم په دم به دي سلام ته هر سحر د رحم
د زړګی صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چي په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چي پښتون دی
څکه حال ئې په نړۍ کي نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې بیو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د حرص په نیشو کي شو غرقاب
زړه مي څکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوړو کي مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ښکو نه چار تخم کړی تیار
چې ږوغ ځان کړي لیونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نېشه هسې پراته دي
چې یو شی ورته ښکاره کېږي لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې ګل ورېږي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شول لو ښځوار یان کوي نصواره
څوک قوتورکې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوار ګر وایمه حال
صرفه نه کوی زما او ستا په مال

د چا پښو کې وی زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار ومور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نښته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

ځوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لېونیان
زیار تو ئو کښې پراته وي موظران

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ور په لاس د خپل اصولو سبیهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ و به ماړه نه شو

لږ سر و نه خپل کړیوان کې ورډراننکړئ
تورې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفسانی خواهشات پر یږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونږ حق دی
دغه نوم د هر افغان په خوله کي سبق دی

نه سیمیشتان کامه وال وایم لاس حیت کمړی
سبه دوا دان ادی دلوی نجمت کمړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دې ليکلې د اشنا خبرې
ماته مجرا دې په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ماته ملهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خوا وړ دې په دې اوړي سوځېدلی خوږمن
زما په ژوندکې دې د رمان د دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوږې. خوږې خبرې يار ستا خبرې

خبرې نه دي زما ننګ ته يو دوا جوهر شي
ما ته پکار دي خپله يار د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې بانډې
خبرې ستا شوې ښنا يار د غُنچا خبرې

د کامه وال ستمګار زړه وخته بدلبدلي نښې
که په جهان کې شي په شمار لښ او اتيا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدګ

ستا په مینه کې سوزیږم بد مې حال دی
چې په مخ دې ښن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګی سیب دی
بر سر خیرې کریوان د غه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتې لبانو واخلم
حال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یو او دوه ویلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به دا حال وي
که زما غریب په برخه دغه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه شیمېګار به درته فرش سترګې به لاړ کړم
که راتګ دې یو دیدن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خو ګيلو ته دی
سو ز سالو په سر و لاسو شو لی مې زلولی دی

يا څوک ورو ونو يا څه چې غزا ته ځو
هغه دو طن ښکلی هوا ته ځو
سره لاسونه ، تور پيکی مې سوال دې پرکنونه دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په سنوم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سر د روته دی

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا عنیارو اوان غلی کړم
یا به د تور اوبل د خاوره وخلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مې ملا لو ته نه دی

د توري ستر ګی سره لبان به څه د خوبنی سره
بنه بټو پکښ مې خوښ دی چلولو کې جلتی سره
څه چې څو ستیمګار غونډ مې ستا د غه مصر وته دی
سور سالو په سر ولاسو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زارشي
که جهان ور پسي چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاکي کي
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره تیت او کله جګ شي
دغه کار دی د تا اهلو سیالان نښته

د دې دهر د یارانو که خیر غواړې
موجود په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې ګڼې چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نِشته

که دوستي که یارانه خو چل اوولړي
دا نقصان زما او ستا د زمان نِشته

د سیمسار اشعار که داورې پند به واخلې
په لوستو د دې کِتاب کې تاوان نِشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات نيارنه وې
ز ېبو زينت ، په لباس هسې سينګارنه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې ؟
دا د ومره زيات وانيه پرسېږې ولې ؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انکارنه وې
زېبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوشحالی شوې د بل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخوپخوا کتلی وې چې اختيار نه وې
زېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
یکې تېرنه دی محیاد

یو په زړ مه برخه دومره ګلانګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نګر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبوزینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږ شي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتار چې د شېمشارنه وي
زېبوزینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

ورېږي ګټل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه-مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ ډزکوی
روح-قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبه ناز و ادا کړې کرشموسره
زان د محبت ګڼې سبه ګل چينه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چې حسينه ده

لاړو د کوکل نه د ستيسګار نه ګې
ورې هغه چا چې ناز نينه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چې حسينه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونګې

ټیټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان ښوکر ول غواړې

وابه خلق ماشوم په لا س دوه ورته بسکېټ واخله
ښې منګلې جامې ور له، یو ورته واسکټ واخله
ز ه خوسبه پو هېږم * د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

نه کوم لیاقت پکار، نه سند تحصیل کوری
سبه په غورمالو عادت حسې رنګ اصیل کوری
دم په دم پالش کوه که یار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی ، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وايي دا به وي روزګار په تا
هر قدر ږیږی که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
د وه برسونه جیب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خوسنه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې ، دې کې ګیله خپله ده
ور به مشر شي سګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړې

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مې ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدائي دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا سترګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم داستا دیداره شم بې فکره
د سیمسټار نیکې بوټه - بوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آشنا سترګې

څه کرم خدایه څه کړم د آشنا سترګې
نښتم پرې لیدلی د آشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیږم
زه په هسې ژوند خُدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
نښتم پرې لیدلی د آشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره آشنایم ناقراره یم
زه په کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتم پرې لیدلی د آشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
يو چغه او چيته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د دوه سترګو دو استرګې
نشه پرې ليدلې د بل چا سترګې

پرخه د سيمسار ده کامه وال چې دي
ژوندي په آخر دي پر زوال چې دي
وخت د ځنکدن کې راښکاره کړه سيحا سترګې
نشه پرې ليدلې د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلې واوره زه دې حُسن دیوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

ځ : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنان نه یې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س: زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
څومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور او ربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نادیده زړه کې ارمان لرم
پته پته ثابم دژړا سنه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دي پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ټېمدستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دي پروانه کړمه

ځ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه به یا زلفې شانه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دي پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا زمه محبوبې ستا دُعا ته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د ښمن باندې زارکوم
هیره به حیات کې که ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږمه دې پروانه کړمه

ځ: که راديې ورته ګلان دا نا دې زما د پاره
بیابه دې مېلمه کړمه زما د مینې یاره
د ربه د سوز کو سوځونه و سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږمه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې را یاد شي کامه وال شمشاد ر
هغه یو غریب سنګر شو ای وال شمشاد ر
لوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږمه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشې بېدا رته
څه بې لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د ېې پېچومې دې په محکې کوزاو پاس شته
د شيطان د وسوسه شوې بېزار ته

چې جواب د ېو کوهتوال کولی نه شې
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شې کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړي په جارته

یو نښزه کښې وي دلمر ورانګې راښکته
دکوم بد و به څرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله را شي
که ولي وی که بد اوکه فنکارته

زه ښیمښتګار څوکناکاریم لویه خدایه
عفوه وکړي په خاطرد پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مي په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مي په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کُنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه څه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مومن ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی پت» او دغزاکړي
داللو- للو په ځای یې ماته سبق صفاکړي
توږ، که ټوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰه الا الله دا ن مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشکار او کامه وال سره
داخو به ار نوده دغریب سنګر سرکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهُ الا الله دا ن مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دی لاره کی
گل وه ماته خار شوه په کتوکتو
زړه زما پرهار شو په کتوکتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتوکتو
زړه زما پرهار شو په کتوکتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تېر که د حسین اورابه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن ما وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن۔وطن به وایم سلګو د خنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان کړم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان کړم
خا پوړې مې دي کړی د خپل نیکه مسکن کې
وطن۔وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آنجا سنګان لرم
راولی سپرلی به زموږ په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره څنکدن زیني تري سلګی بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګی د ځنکدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجا هد و شي
سر یې په تلی کي ته شاهد د شوا هدو شي
وګوری ستمګار د ازا دی هفه اتت کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکارې
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکارې

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سبکارې
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکارې

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوارو په خفګان سبکارې
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور راته ارزان سبکاري
گلشن د گلوکې زاغان سبکاري

که مري خو مرشه انا دې په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سبکاري
گلشن د گلوکې زاغان سبکاري

مرګ څو بهتر د غلامۍ ځني دی
ستمگاره سپک پکې انسان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هیواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده؟
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی باقی شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ستاینه باقی شو
د هرڅه سرکې لکه تاج یې دافغانان شهید!
د خپل وطن دازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لښ مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لارکې قربان شهیده
د خپل وطن دازادی افغانستان شهیده!

واني ستمګار کامه واک چې زیره سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای خو مره عزت دی بخل شان شهیده!
د خپل وطن دازا دی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدٌ اخر زمان کړم

په مذهب دی د نعمانٌ کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دې عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، اونه هندو اونه بل څه یم
شکر خدایه مسلمان چې دې عیان کړم

چې پیدا دې مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلي جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړې
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دواړو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سپه محبت مینه پیدا مې د وطن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

سره خولې جار د خپل قام ځنې شه
شاعري جوړه مې کلام ځنې شه
د هر د ښمن ګکرېه خاورې د دهن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره کړه

ټول افغانان کړې لکه ورور پښتانه
ښه غوره بدلې د ګلونو پښتانه
نه مجهري په جهان کې د هر فن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ او چته په نړۍ کې د اتحاد غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دغو سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

یمه شرمسار بیا کامه وال په ربنتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په ربنتیا

د ازادۍ نفس ملګری څنګ دن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هـر شاعر دې په ستا بـلوکې مجبوړی

سبه سـپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
يولحـظه دې جدايي مـاتـه تمـنو ردی

چې ستاسترګې مې په سترګـوکـې راشې
هغـه ورځ مې ژوند پـښا ني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو بانديې مسروړ دی

د دنیا فانی حیات به وا ړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړی مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمسګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که دخیال دنیا ده
په نز اکت دګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو سنو
شپې شولې تیرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شو ګیر ونه وه ړنړواړه شو تیرپه تیره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانو نو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه سیمګاره سرپرې کیده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانو نو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښمنې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هر زړه ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د هغه قام خو په زړه کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزړ شی د ښمن ته پخپله کتہ کې
هغه دم لوېد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لکولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشاریې په نړی کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه بوفتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کی د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړي
لاس نیولی مې خالقه صبح وښام دی

زهر ستا یې دعسلو په پیالو کې
چې ښنیا دې په دروا غو کې تمام دی

یوه نښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سراب وړکړیې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وار و دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادي او کامیابي کړه نمونږ برخه
په سر تور یې مې را وړی داپیغام دی
زه شپیسار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا کـه !

که له سترګو مي خوناب ځي څه پرواکه
که د څنګه مي جُناب ځي څـه پرواکه

ماته خپلو سترګو غم کـړلی ز یماه کي
کـه د سترګـو مي سیلاب ځي څه پـرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مي اوښکي پیچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کي سوکالي او ارام غواړي
که داو سبکي مي سيلاب څې څه پروا کـه

دحسينو جبينو کارجور و ستم دی
معشوق ئي کـه په عِتاب څې څه پرواکـه

که خندا کـه خوشالي حُسن او نا زدی
کـه په برخه دجناب څې څه پر واکـه

ای شيمشـاره ! سر ديار دسره ځـار کـه
هرنفس لکـه حُباب څې څه پرواکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر به صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څه پروا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د دارو گانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کې به بلی یم
سر په صحرا کې ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هرطرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو که بدلی یم
سر په صحرا کې ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهي کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا کې ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړیږي
د ستر ګو او ښکې مې بهیږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای بخښو شه
یا مې د نیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای بخښو شه

نادانه زړه که صبروم کله صبریږي
د ستر ګو او ښکې مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته يو دوا ده
ماپه فالي ليدلی فال دی

زما په دې باندې رضا ده
ماپه فالي ليدلی فال دی

د زړه په درد مې يوالته چېله پوهېږي
د ستر ګو او ښکی مې بهېږي

زما حيات ستا په حيات کې
طبيب د عشق ماته ويلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبيب د عشق ماته ويلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غونډې بليږي
د سترګو وښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

چې زړه مې تالــه درکړو ا ختيا رستا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

حسن د دنيا کې شته دی، خو هسې حسن نه دی
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې ښــا ېسته دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلونه په قدم جوړې چې دي
کتل هغو سترګو ته طاقت د ځان د ی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسنې په نظمو سر یمه
بنیرې کنځل دي ما ته زمانې واړي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دي

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

دزړه کی سرله تیارسی و لاړه یمه
جهاد له څې هغه مجاز له څې دآزادی

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپلها زاد کړه
په خلیل الله ړې باعتماد کړه
واړه دښمن دین خلاص برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه یه زاری
جهاد له څې هغه مجاز له څې دآزادی

مور په دښمن کې بانډې کړه بوره
ورته بنکاره کړه خپله توره
مینه ږی ماته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دې د سیالۍ
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د ازادۍ

زه به راستا یم انتظار
تپوس به وکړم رښتینګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کامیابۍ اواز دې راشه په تا دې
جهاد له ځي، هغه محاذ له ځي د ازادۍ
د زړګي سر ته تیار سې ولاړ به یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېر به ئې تجربه شي
د دُنیا که حال بدلیږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وخت و نه کم وي
نه شوو ته قانع کیږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته او به ئې تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړ سپر کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسار یږي تېر به شي

متکي په یو الله شه په خودۍ کې
جهان وار پرې خرخیږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذبذب مشه
پس دهر شپې سبا کیږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم سپکار دی
هر مشکل دې اسانیږي تېر به شي

مد وجزر سدو رخ په لوی گرداب کې
ستمگار بیا هم خوشالیږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت راځني هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د خپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم آزاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لا سونه خپل نيولي په دوعاچې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دغه امن دې هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سيمستار او کامه وال په زره
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې کښي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه ، وژنه ، لوټ.تالان جوړکړه تیاره ده
یوه ورځ به شي رااخلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به کوټې مړ وړې وخت به تېروې
بیا پنځله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نورو تنګه کړې
دا دُنیا به هم په تاشي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مري نوخه پرواکه
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تبرشو له خدنګه

وخت تېر بېږی اعتبار رچا لر ه نښته
تاریخ کوره د چنګېز نه ستر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا ز شی
ته به پا تې شې خوله وار اسمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسونو
شه ترفیان د ازادې له یوه د رنګه

د ستمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نورا شه سون یدن زده کړه پښنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق را کړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پننګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

نصیب بخت مې په سر کېښاوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړي
د هم جنس و شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله د غم هېر شي
جور و ستم دې یو په بل باندې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د شپېتګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوروړل دي
دزړه بر جونه زلزله کې راپیسارشول
دزړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان دازادۍ

خوښ مې نه کښې نوم نښان دازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادۍ

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اوريدلي دي دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنيا کې قدردان دازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادۍ

زه يمه افغان چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان دازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکي دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانوشي د بار سره
جنګېږي په سنګر مجاهدان دانا دي
سر ومال مې د واړه شه قربان نازا دي

یا قدم په لاس کي یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
سیمستاره نام نویس که شاعران دازادي
سر ومال مې د واړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داخه دې؟

چې لاسونه دې زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې داخه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
داویل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محبت د هغه چاکړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ستيند بنوراکړې اوغړغوښنه
دا په زړونو کې لړلي داخواږه دي۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پوهېږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږي چې کوم بار وړي
داویل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه نمونه د ستیمسار په ژبه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلابه په رښتيا چې ته حسين يې
په ګلانو کښې پاچا ته په يقين يې

مګر ستا مقايسه د خپل دلبر کړم
ماته ښکاري په دويم نمبر تعين يې

يار ليدي د زخمي زړه ده خفه مه شي
ته لوازې د عاشق د زړه تسکين يې

زه خپل يار ته يم مايل وستا ته نه يم
ولې ماسره په دې سخن بدبين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مینې چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړګي باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړې
ته بیا هم د خپل اشنا مخکې ستوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښي نا انسانه سره روښانه منو
حلقه په غوږ و گوښته غلامانه نه منو

دغه وطن د ښو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښي د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دی جهان نه منو
حلقه په غوږ و گوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نه شم
په هیڅ ستر گو ښه پیوالوته کتلی نه شم
سر سپلنی شه د اغیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ و گو ښته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدینو که په سرونه نذرانه د وطن
بیا یې هر لوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وایي په مسرو کې چې بل څوان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

ستمګرانو لیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته نارې و لیکه!
د ځان ځاني سیلا به مونږ د ې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

د ګناپېټی مې پروت په سر د غـــر دی
ما څومره کړې په هيلو ترينه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
ښه معلوم ئ ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
ښه پوهېږم ځمکه لاندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسم په زر بدل کړي
دا مثل دین او دنیا ته یو منظـــر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسئ ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پېدې لیکلو دې باور دی

بچې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل د ره ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه سیمسګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوي مې څله؟
د ستر ګو تــوره ځورو ي مې څله؟

د جبین خال دې ګناهنه کړي یمه
په تار د زلفو زنګوي مې څله؟

یو ځلي ماته د مسکا غوندي سشه
ګرانه په هجر سوځوي مې څله؟
د ستر ګو توره ځوروي مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د زړونو جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوی وېا مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تيغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رېبړي
دا رفتارې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېړو کې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايې مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسُن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعـران یې صفتونه دم په دم کــه

که کـړم وقفه شاعـري دیار صفت ته
بیا به واړه فشار ونه سبه محکم کــه

چې په وخت کښې د سفـر مې حاضرنه شي
دا زخمي زړګی به څوك زمـا ملهم کـه

د وکیل ستمګار د زړه ارامـه را شـه
ستار اتک ته دې خدای پټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورورد ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
تر هغې چې بې حاصله مُدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نښته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې خکه خوسبه دا شنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنکې کړیوا کې
بې د ځای نه شو بې ځای رضا دستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځار یدل
ښنه دي

مینه محبت کښې د اشنا نه ځاریدل سنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګري که
نیت د ابراهیم حلالیدل د اسماعیل سنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبیق کړه
اک واړه اِسمونه یا دول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عیش عشرت
نا په دغه کار د هر کار نه کــړ بېدل سنه دي
ار ته د منصور په نز اکت باندې ختل سبه دي

ږله ای ستمګاره ! څه ته سبه کـړه د بازار ځني
نه کـړېد و نه در ته دلته ژړېدل سبه دي
ارته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچۀ د ګلو

ځان به جوړ کړي په اینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې توري په کجل که
رفتار د زړه کړې په مزل که
عاشق سیتي په تور اوربل که

د ښاپیرۍ په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

نازولې الري بیان
څوک ورته ولاړ دي په انتظار ·
په کوم طرف لري اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو ښه
سترګې یې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښایستګان ور له په احترام دي
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور زما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

د یار یه یاد کې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په مـا
هرلحظه کېږي په خفګان غونډې شم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

سپېګـار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې شم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترگو جنګ

يار ته کاته مې په لېمو غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

ماته په مينه چې يو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تازه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

په يو جلوه کښې يې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

رنګ د سيمستان لکه د زعفران غونډې شو
په يو وصال به يې تاڼه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځيګر زما ښکلی زما ايمان وطنه!
د سترګو تور د زړه کي سرا افغانستان وطنه!

ستا د ړی لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سرد رونه قربان
ما ته بی حده لی ته ګران لکه د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړه کي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سروګلونو ګلستان وطنه!
دې ترګوتو د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دې ترګوتو د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وایي ستل
په زړه خفه او که خوشال وایي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د ښمنان وطنه!
دې ترګوتو د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت دا

ما دلارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پا سه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې سنه طاقت د عبادت را

سنه په سنو او بل په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مې پکار نه دي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړې سوال مې خوله میڅ وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د یوال وي نو رڅه نه وي
ماسیمستګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زمادميني قدر داني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

ستا په ياد دون کې لېونى غوندې شوم
دخانه زياتې په ما گراني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

دخيال په تال کې تصور غېږ وم
ناز و ادا کې قهر ماني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستڼي د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

داغلي زړه که د ستمګار وګوري
لړزي به په خوا ګلي خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یوغم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په آیینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک دچا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به موږ ه پرې ګورګورې سنګه ولې
هغه ځوی شو په ګړۍ سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
مومې ګورم دخوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابه هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلې او ویلې به به ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر گوهر یوه دانه چینه کې

که څه او رم یا یې گورمه ستمگار یم
دنړی په بازار گیر یو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته یو خطر ښکاري دی
زما په زړه د غمونو څه اثر ښکاري دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راځي نه شي
زما مرض د محبت هسې اَبتر ښکاري دی

مرض د میني ته لقمان د زماني شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوشر ښکاري دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې د غه کار د یو هنر ښکاري دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت نږ وي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غونډې دی
زما پرزړه د غمازانو خه اثر غونډ کېږدی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی؟
راوړه دیدن په څمکدن چې حال بتر غونډي دی؟
زما په زړه د غمازانو څه اثر غونډې دی
هره ګړۍ ده دڅونډون ماته یو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار ننما شي
ګُل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طائفې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

اُمید و نه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعاشی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهیږم
بیا به څه اُمید ددې نه دوفاشي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ د مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز ستمګار دي صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په در کې ستا دُعاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونگړه

عمارت مې د ژوندون په لړ ښه ودونکارې
داجونګړه مې دخيال په رنګيد وښکارې

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
دفانې دُنيا د کار اِجتناب نه شوم
خزان راغی دابهار په تېرېدو ښکارې
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو ښکارې

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
ذدې دهر د لانجو څخې ونګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکارې
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی مــلامت یمه زه
لــویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شېمــــګار ستا په ختو سبکاري
داجونګړه مې د خیال په ړنګېدو سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ږيرو وعدو د ې لېونۍ کړم مه ښور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمو نه دې خــــار
باقي حيات که مې بهار شي، خنګــه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، خنګه به شي؟

ژوندون زماکړو رقیبانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي خنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

سیمستاره یار ته سوال زاري که وړاندې
یار په رښتیا که زما یار شي خنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیري ګریوان

یا خیري ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه خو سره سپین او نه زېور لرم
سر نه ددې ځمکې دماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه لیوتوکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو مانو سره وی
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد سیمسار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه پټوله مینه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندون دي تړلی دی
دا زړګی مي دګو ګل ځني وتلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مه کوی
کم و زیات را ته په مینه دجانانه مه کوئ
ټول بدن مي د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځني وتلی دی

نصیحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم چېل حیات وانه ګیا ښکاری
مادزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مي دګوګل ځني وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په سینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل او سکوکې مړندلی دی
دا زړگی مې د گوگل ځنې وتلی دی

د ستمگار کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دې لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړگی مې د گوگل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لیدلې وه د ده سترګو زړه خوشاله پرې د وار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زر تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سور شیان کله خرڅیږي
او سبکې که شي وینې په څه شان نه سریږي

کچکول مې دی په غاړه، ستمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
او سبکې که شي وینې په څه شان نه سریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډربابه کوږ

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح د اخستو په خاطر
ژوند د بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سرنه شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د افغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید وته شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له دروې
دیر د غونې « او د ه ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره ! تېر به افغانان د خپل سروځني شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدوَنه

څه چې اشنا وایي ټول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و سنه شي

پېیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شبه نه وي بیا غمو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

ټوله سونا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې ټول سوځو شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هخه غر و نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د تیمیتار دهوس او میږتون قصه
وړک مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمیدوار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زېړي تلي په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوندنه دی خجالت دی

د سیمیسټار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هرسړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پېښو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پېښو

پېښې کېښنه، پېښې پاڅه بل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پېښو

ورور د ورور ه پلار د ځوی ځنې جدا که
قلبله ده زوړ سوران سو د پېښو

نه پوښتنه د نسب شته نه د عِلمه
جهان واړه یو کاروان شو د پېښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره ښوټک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئي دی
خپلوي نښته ټول خپلوان شو د پیښو

چې «الف» او بې به ۹ هم لوستلي نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیښو

په سیمسګار چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو څه خوړل نه دي
ښکلو ښکالو سره یو ځه خندل نه دي

ژوند خولو یدو جګېدو ته وایی
بل ته په طمعه کینا ستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوښتول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پېری په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړي صورت
په ځانځانی کښې د ژوندون خوشحالیدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښی د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکښه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عقل پرېږده
سیمګانو! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی رخمی زړه ته د اشنا ګوتې
مالګه پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتې

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار زما ته په کښې حنا ګوتې
= تکرار =

حسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر یدی نه شي
خال د ابرو پر بده ماله سټا ګوتې دوا ګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غونچه چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره د زما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وال په لخې
اه، دی که فرهاد دی زما سګ مرا یوال په حق له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اش دعشق شاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توې نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد دعشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت ښو یه
دعشقو زړونه و نا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوک دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمسار دی لایق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښوغشي

د ښوغشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوري ستا جدايي کړو
ټار ټار يې زړې ستا اشنايي کړو

بې صبره مستګو مې نظر دستا په در و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د لېمو مې څڅیږي

ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخاړه د اشنا یم
خیرات د حُسن تمنا یم

بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه په توبه د بدګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي یار ي کوي د یو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالي ټګو و ټګمار نه توبه

لاس په لستوني کښې ساتي لاس به هیڅ نه وړکوي
دغه تور مار دی دلستوني دغه مار نه توبه

په چاول کښې بنه ماهره نه دي بنه پیښ نم
د کاغذ ګله ستا د دي ډول سینګار نه توبه

په زړه یو ه په خوله دي بله او ر بدلی شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

.سیمسګار دي کړي دي تشخیص شاعرانه تشخیص دي
د مدارې د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستر گوټ گامي

دسترگو گامي مي خوږ بڼ شوګيروونو سره
جانانه بيا، بيا بيا د ډېرو غمو نو سره

ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوهر خار شي

زړه مي عادت جو سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بيا، بيا بيا د ډېرو غمو نو سره

ناز او ادا دې کړم سر سام اشنا
تاته ولاړيمه نه لاس په نام اشنا

لبو ني کبڼم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بيا، بيا بيا د ډېرو غمو نو سره

وعدې دې ټولې خامې باتي شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې

پرې په غاړه به سيمتار شي د غزونو سره
جانانه! بيا، بيا بيا د ډېرو غمو نو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړه پرېشان د زمانې
زه چا و د لې یم حیران د زمانې

په سوچ نو په چېرتو نو قیس ته ورته
گدا گر شو لو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گز داب کښې
حق حیران شی انسانان د زمانې

عمر کم وی د انسان خواهشات ډېر وی
هر سیار کړی ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور ګورستان د زمانې

زړه زبېنبلی ورخطا حیران سیمګار دی
کشمکش دی بنکشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

گرانه باور په دی ړوندون مه کوه!
خِلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاتړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانې چې د ننګې ګوري
بې د قسمته څپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
دبل په بڼخه حال ز ببون مه کوه!

سپېګاره ! تېره شو تېر بڼي دُ نیا
ژنګه فِلم دی جنون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترگو تورو په ما گرانو

دا موږ نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډگر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل موږ جنگوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اېږو دا موږ کار دی
تا ویلي ما ویلي دا روزگار دی

سکه ځوی وی د کاکا وای یو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون دلاس اله ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړی
دسيمستار دعا قبول له په ژوندون کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

تپوکو ټکالونه جنګو نه شي جوړ
نړو نه چې بد شي نور کار ونه‌شي جوړ

هر خبره کښې لږ سوچ دی پکار
دلمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار دخولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دی پکار
ډېرو خبرو، نه درد ونه‌شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه راشي
دکم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعر ونه شي جوړ

توره او قلم

پنځپله توره او قلم کښی ولولی را وله
کوږ د دښمن کښې بی اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوی تل
ذهن او فکر ته دې مخه تجلی را وله

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل فخر گڼی
هریو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وایه
بیانو پرولی د آزادی دې دلیلې راوله

خلک تاریخ کښې کارنامې دې دنیکونو گوری
څرخ د تاریخ کښی د آزاد وطن نخښې را وله
سیمستاره شعر دې په خوږوالو په ترخو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالې را وله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هرابر چې یې د سترګو په نظر شي

د ظالم خوشحال فلاں په هیڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندل یې په کرم د پاك اکبر شي

نه د هر چا وي لیواله چې شاعر شي
نه و سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمستار د هر شاعر قلم بوسي کړم
ارزومندي د کمتوکه برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې ارادې بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تاسمه لارکښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وایه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبر خوړلی نه شي
تاریخ به ستاکړی سوانې بدلې

څه چې تبریزی تول شبتری وایم
فضا خوړې کړې انګانې بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی یکار
سیمسار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آیینه کی د شانی سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

نن ره مې بایللی ستا په ځان دی
د غه جهان راته زندان دی
زړه مې د ستر ګو نه روان دی
مرض مې و اخستو دا ستا هرې با نې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې کا بسیار دی
هر یو سپای دې خزیدار دی
غم دی زما په سرانبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ما ته په لاس را
یا دې د سرو لبو بوسه را
ښکلې د غوټ راته یو خاص را
سیمیسګار د ی مینه کی عادت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

ښسته نیولې په رفتار شته بیا به ځي
څه خوماته په ګفتار شته بیا به ځي

چې دې یدن دې په دې خپلو ستر ګو ګورم
یو لحظه خو په قرار شته بیا به ځي

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شته بیا به ځي

سرو مال مې ستا د حسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کنار شته بیا به ځي

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شته بیا به ځي

جدائي خدای پیدا کړې ی په جهان کښې
تلوار مه کړه په قرار شته بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داُمید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دې اېښی په سینګار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادُنیادهٔ

پس فطرته مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې دپلار او نه زما ده

دامثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هرچانه بی وفا ده

چی دنیا نه وفا غواړی نادانان دی
داخبره زبراو نرو باند ې صفا ده

دګو ګنج مثال زموږ دُ نیا پر ستو
ولې دومره ږ دُ نیا ته اشتها ده

دحرص په غلبه کنبی مرګ رایاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څاورکول شته
هسې نتول جمعه کول پیشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندي لکه باد غوندي تېرېږي
ستا د خپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیماره! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

مایې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زما زړه

که زړ وارې ورته هغه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زما زړه

زړه مې وړی په جادو دی دو چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ئې پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځوړېږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وايي چې خفه منه شی دلبره
مال وسر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوځې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوځې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولی
نوي نوي کمپوزونه په نغموې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوځې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوځې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي هر تول تمام

دخوبريو انتظار وي خوځې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوځې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هرځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وي خوښي وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوښي وي

بس سیمستار وي خپل پیار وي یو دید وي د جانان
هر څه زر وي مکمل وي نه تنګسي وي د جهان

فقط نه وي یار مي یار وي خوښي وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوښي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیاردی

صبر راکړی یا صابره! غم دیار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندی مین وم دا یه مــا وه
نن د هغه یار زما ځنی فــرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
د غه زخم د زوزاد ستو مې پرهار دی

که عالم می لیونی سودائی بـــولی
د غه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خُدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
بلې زخم د ناسورشی ناقـــرار دی

مونږه ټولوته په غم کښې صبر راکړي
سوال کوونکی په درګاه کښې د ستار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

زړه زما دې پر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن ټکي دي په شمار دي د ربي حیر مونه
پېر مخلوق تري ښا قربان دي ستا د حُسن

هر مریض نه چې پو ښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په ار سو باندي تړلي
څاڅو ږلي یو ګرځان دي ستا د حُسن

څوک پا نبي ته دي ولاړ په تخته باندي
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مړ و حساب دي ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وایه

چاته د دنیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي وره ته وروړ مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو ستر ګو ګرانه ور وره سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پېشانې شپې تېر وه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوبچو او سبان چې په هنر جوړ وی
هسې عذار، هسې وا کدار ته څه غنځر مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان شکاری
شاعره مخکې د سیمسار نوره درې څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې د اشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ ګښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لېږم
و به کړي دواړه مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ماته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا ۱۵۷
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښ يم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښ يم
انتظار دي د محل په تمبو خوښ يم

انتظار سره تکليف تېر لی نبو يه
خوش نصيب يم چې په هسې سېبو خوښ يم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داو سنکو په لېږلو خبرګو خوښ يم

تش ګوګل يم زړه مي نشته په سينه کې
د رباب غوندې په خپلو نغمو خوښ يم

هسې هېر خدای راکړی دی په عشق کې
په ليدو يې تش د دوه اننګو خوښ يم

زه سيمګار خدای صفت خوان د حسينو
دم قدم کې زه د شعر په ليکو خوښ يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانجانان

ساقي راکړه سره شراب د يار د ميني
چې نښه شمه اشنا بهار د ميني

اوان و نه دي خوابه د کنډو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د ميني

نيت مې کړی ميخانه دی ټولـه نوش کړم
سوړ به نه شی دغه تاو انګار د ميني

د وه لاسی د رته سلام کړم ساقي جانجان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د ميني

که په هسې جوش خروش کې مې يار ولید
دويم يار به شی ساقي نيګار د ميني

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د ميني
غوړ به وته دی تيار سيمګار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د نړۍ قدر د لیاقت نه کوم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ژبه ستړې، عمر لږو کار تر بنه نه اخلو
لکه بُت په رښو ستر گو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې نمری نیسو لکۍ نه
صواتي صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه تول ملامتي وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دستر ګوا و سبکي مي مخ باندې طوفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

دستر ګوا و سنکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وايم ربښتيا نه يم کذاب اشنا
ستا جدايي راته په ژوندې لوی خفګان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لايق د محبت ستا
داګر مې جان ه طبعيت ستا
هره ګړۍ يو بخښ دې تو زلفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نما غریب دغه قسمت شو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یا لیونی یا به په حال شم
که لمن دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اشي سترګو ته ته سشم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دیتنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لږ څه پرسان وکړه
له ربیاره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمسار کامه وال او ښکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګریوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library